

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállás:

Kül-monostoruca 181. szám.

Kiadó hivatal:

Középutca, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 5 hasábos garmond sorát 1-ször 7 kr., 2-ször 6 kr., 3-szor 5 kr. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj.
Hirdetések felvételnek Bécsben Oppelik Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) és Haasenstein és Vogelnál (Wollzeile 9. sz.).

Nyilttéri cikkek sora után 20 kr. előleg. Előfizetés mellett a szerkesztőséghez czimzendők.
Előfizetés s hirdetés kiadó-hivatalnál kezeltek.

Megjelen e lap hetenkint háromszor, u. m. kedden, esütörtökön és szombaton délbén.

Előfizetési ár:

egész évre 12 frt, félévre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

Előfizetési felhívás

a

„K. KÖZLÖNY“

1867-diki,

azaz: tizenkettődik évi folyamára.

Előfizetési ár:

Évnegyedre . . . 3 forint o. ért.
Félévre . . . 6 „ „ „
Egész évre . . . 12 „ „ „

Az előfizetési pénzek kiadó Stein János-hoz (bel-középutca Stein könyvkereskedése) küldendők, hol a pontos szétküldésről gondoskodva van.

Kolozsvártt, december 20-án, 1866.

A „K. Közlöny“ szerkesztősége.

Az új év titkai.

Ismét itt vagyunk, egy új év küszöbénél, s midőn „az új jövő“ előcsarnokának érzékapui feltárnak előttünk, — valljuk be s miért is tagadnók? — szorongó kebellet teszünk át lábunkat a küszöbön, és a bizonytalan helyzet köröskörül borongó ködében tekintetünk alig találva egy tájékozó nyugpontot, vidor hangzatos helyett csak halkak s habozva suttogja ajkunk a szokásos új évi üdvözetet.

Legyen megbocsátva e gyöngesség nekünk, a mindennapi élet árjában úszó halandóknak, kik sem a világtörténelmet nem csináljuk, sem astrologok nem vagyunk, hogy csillagokból olvashassuk a holnapi nap titkait.

E gyöngesség — úgy hisszük — ez alkalommal a hatalom magas polcán álló halandókat is meglepi, s királyi bíborok és diplomata paszomántos egyenruhát alatti csak úgy elszorulnak a szívek a bizonytalanság miatt, mit a világhíronkronika utóbbi fejezete hagyott maga után.

A világ még alig ócsudott ki azon kábitó ámulatból, melybe az imént bezárult év váratlan eseményei által ejtetett, világtörténelmi események által, melyeknek tájékozó hullámgyűrűjében államok sodortattak s koronák zuzáttak el néhány nap alatt, s melyeknek lecsendesedése után egész Közép-Európa más alakot öltött.

Ki áll jól, hogy az új év titkai közt nem vár-e ránc egy újabb, s hasonló vagy talán még nagyobb szerű „meglepetés“? S ki áll jól, hogy ha az orkán újból kitör, nem lesz-e e kitörés még dühösebb, s vajon az eshetőleg nekizúduló világesemények hullámgyűrűjében nem sodortatik-e ezúttal hazánk is belé?

A ki e, mindent magába foglaló kérdésre megfelel, az sem több, sem kevesebb, mint — korunk Nostradamusa. Azaz: oly kérdés ez, a melyre csak egy elmés charlatan merhet felelni, a kit azon hit bátorít, hogy a világ most is oly együgyűen könnyen hívó, mint volt a tizenhatodik században, midőn ama „csodaférfi“ kétértelmű jövődöléseinek egyrészt beteljesülvén, közbánulatot és vak hittől hódolt előtte a világ, elannyira, hogy Medici Katalin az udvarhoz hívta meg, s IX. Károly is udvari orvosának nevezte ki.

A mai világ azonban sokkal realisabb, a régi horoszkopok hitel lejár, s a jövődőlő titkait az emberi elme többé nem az égi jegek jelentése, hanem a földi „tények“ jelentőségének constatalása után fűrké-szi. Prózái kor, mely többé nem hisz a csillagokban s tekintetét a földi porban járta, mondhatni csak kézzelfogható jelenségek és okok után indulva combinatioival.

S minők e combinatiók a közel jövőt illetőleg?

Bárhova tekintünk az európai continensben, mindenütt a legnagyobb mérvű hadi előkészületek tüneményét kell látnunk, mintha ezen új évnek is e szomorú jelszó: „jus est in armis“ lenne homlokára írva, mintha a legiszonyosabb világháború előestéjén állnánk, mintha egy trón, egy állam, egy nép sem lenne, mely biztonságban érezné magát, mintha az európai nemzetközi jog paizsa — s való, hogy a német Bundot a szétfúzó csapástól az megmenteni nem tudá — kettétört

volna Szadovánál, s a XIX. századnak — „a civilisatio századának“ — egyéb eszköze sem állana magas tendenciái fenntartására, mint — az utolsó argumentum.

Ha ez mind így megy, Európa maholnap egy óriási arsenállá válik, s könnyen belekölthetjük magunkat a Nagy Sándor, Attila vagy I. Napoleon — a világtörténelm — a három legóriásibb herosi individualitásának — korába, midőn a cultura magas érdekei a nyers erő gázolt végig s robogott a világ uralom czélja felé.

Azt mondják béke van! De e béke valóban inkább hasonlít egy fenyegető jellemű fegyverszünethez, melyet mindenki arra használ fel, hogy nyakig fölfegyverkezzék, s bekövetkezhető eventualitásokat szemben készen állhasson érdekeit oltalmazni.

A civilisalt Európa azon nemzete, mely magas eszméért oly óriási áldozatokat hozott 1789 óta, mely felett a modern caesarismus e jelszóval: „a császárság a béke“ uralg, maholnap — a francia hadsereg új szervezete alapján — nem kevesebb, mint 1,200,000 főből álló hadseregbe látandja bizva Franciaország szavazatát a „bekövetkezhető eventualitások“ kitörése esetében.

Poroszország, a hatalom magasabb polcán, mint maga is álmolta volna ma egy éve, siet jelentékeny szerzeményeivel mindekelőtt — nem a parlamentáris szabadság — hanem az isten kegyelméből jog és hatalom érdekében egy szervezkedni be, hogy honvédelmi erejét, melylyel Ausztriát s egész Németországot leverő, megkésztetse, s ne csak szerzeményeit biztosítsa, hanem — ha már annyiban van — alkalom szerint szaporíthassa.

Olaszország királya e szavakkal hirdeti trónbeszédében azon királyság vágyainak boldog beteljesülését: „A haza jövőre nézve immár meg van szabadulva minden igyekezet uralomtól.“ Igyleendő sors, melyről ezélt egy évtizeddel még senki sem álmodhatott. De, ime, Olaszország, noha nagy álmait valósulva látja, s pénzügyei megrongálva, a nemzetgazdasági érdekekért aggódó hazafiak sürgetéseinek ellenére nem tartja tanácsosnak lefegyverkezni.

Oroszország tengeri és szárazsi erejét egyiránt hadilábra állította, s nehéz hadstekkel ereszkedik le déli határaihoz.

Mi több: az európai continens két terület van, melynek semlegességét maga Európa a nemzetközi jog sérthetetlen védpaizsa alá helyezte, Belgium és Svájc, két kisdad állam, melyeknek életelve a nemzetgazdaság. És mindkettő nagy mérvben fegyverkezik. A kisdad Svájc, 300 mfölddel kisebb, mint az egykori Erdély, s Belgium alig félakkora, de 4¹/₂ millió lakossal oly honvédelmi erő készülnek kiállítani, mely nagyobb államoknak is súlyos áldozat. Mintha mondanák: igen! mi neutralis területnek vagyunk felállítva az európai hatalmak által, határaink sérthetetlenek, s a ki azokat tiszteletben nem tartja, az Európát hívja ki; de az európai nemzetközi jog védpaizsában többé nem bízunk, az immár hangzatos phrasissá törpült! És épp e thema az, melyről e perczben több interpelláló francia lap és a belga „L'Independance“ közt felette tanulságos, de vajmi kevésbé vigasztaló polemia foly.

Ekközben keleten foly a vér; a keresztény népek rendre kelnek fel, leráznák nyakukról a török uralom igáját; egyik felől oltják, másik felől szítják a tüzet, s beszélnek a félhold európai uralmának utolsó órájáról, azaz: a legvéstetjesebb európai kérdés, a keleti kérdés kitöréséről, mely világ-részüket nem egy, hanem számos szomorú catastroph színhelyévé teheti.

S Ausztria? Tán soha e birodalom felbomlásának eshetőségét nem emlegették annyit, mint közelebből. Ez eshetőséggel külföldi és bécsi lapok egyiránt foglalkoznak, s nem rég magának a bécsi községtanácsnak ülésében hangzottak a súlyos szavak, hogy Bécs eshetőleg német provincialis várossá törpülhet. Ki nem olvasott a porosz orosz szövetekezési tervek természetesen céljáról? Van-e, a ki aval ábrándozhatnék, hogy a keleti kérdés orkánjának tán a jövő tavasszal bekövetkezhető kitörése esetében, e geographiai pont, hol mi élünk, érintetlen

maradhat, s váratlan evolutiók árja nem sodor körébe? Bizonyára ha semleges területeknek nyilvánított államok, Európa kebelében mélyen bennfekvők, biztosságot nem látnak helyzetükben, ezer okunk lehet tartani azon meglepetéstől, melyet az új év titkai közt a continens mindenütt sejteni látszanak. S vajmi sorstetjes calamitás, hogy ily constellatiók közepette a világ folyása itt egyebet sem talál, mint egy paralyticus állapotba jutott államot, mely ezer sebekben vérzik, melynek tagjait a képtelenségig erőltetett ellentétek reagáló hatásai zsibbasztják, mely — mintha egy átokteljes bűvölet körében lenne — az idő komoly admonitói s oly rettentő tanúságok daczára még mind nem juthatott el azon egyetlen regeneráló emeltyűhöz, mely a magyar királyság kibékítésében rejlik, s mihez egyéb sem kívánatik, mint utógondolat nélküli elhatározás és bizalom: visszahelyezni e királyságot törvényes jogaiba, hogy szabadon és teljes erejének kifejtésével siethessen fontos hivatásának teljesítésére elkészülni. Vajmi aggasztó — s magára a birodalomra nézve éppén végzetlenssé válható — tény az, hogy midőn az egész világ haljóslatu suttogással emlegeti ez új év eshetőségeit és kiki existenciáját biztosítani siet: addig a magyar királyság még mind nincs visszaadva magának, még mind nincs feloldozva nyűgei alól, hogy kifejthesse nevezetes honvédelmi erejét, s felnyithassa gazdag anyagi segélyforrásait saját és a birodalommal közös érdekei biztosságra helyezése végett.

Mindezek olyan dolgok, a miket nem a csillagokból olvasunk, hanem kézzelfogható jelentőséggel itt fekszenek előttünk a realis világban fenyegető közelségben.

S mindezek után — ha önmagunkat megcsalni nem akarjuk — el kell ismernünk, hogy ez a közeli jövő, mely az új év küszöbén, s az a vigasztalás, hogy ha új vesztélek és kárba ment áldozatok sulya alatt ismét egy nagyot kell nyögnünk, hát a felelősség nem lesz rajtunk, hanem a hatalom polcán álló államférfiakon, kik egy megmentő tényre a maga idejében nem valának képesek elhatározni magukat: ez kevésbé vigasztaló, mert e minden bizonynyal magát megboszuló politika szomorú következményeit kiszámítani nem lehet.

Nem hiába int a francia „Opinion Nationale“, hogy a magyar kérdés korunk egyik legkomolyabb kérdése, mely méltó, hogy az európai politikusok által épp oly kiváló figyelemre méltattassék, mint a porosz, római vagy mexikói kérdés. Nem hiába mondatik, hogy Ausztria jövője a magyar királyság irányában folytatandó igazságosabb és észélyesebb politika gyors kifejtésétől függ. És nem hiába lesi a világ, hogy mindazon nagy és komoly tanúságokat, miket a történelem Világostól Königrätzig három fejezetben nyújtott, megértették-e már valahára Bécsben, vagy le kell mondani e tekintetben minden jobb bítrol.

Erre a felet a magyar országgyűlés újabb feliratára adandó válaszból fog rejleni, s hogy a korona tanácsában erre nézve minő szempont fog tulsúlyt nyerni, ez minket illetőleg — az új év legvégzetlensébb titkai közé tartozik.

Adja Isten, hogy, annyi csalódás után, végre teljesülve láthassuk jogos reményeinket, s szabadon, gyorsan és vidorán munkához foghassunk a magyar királyi trón és haza biztositása és felvirágoztatása érdekében!

Halmágyi Sándor.

A sisyphus köve.

Végre a magyar miniszterium kineveztetett, s királyságunkat törvényes jogaiba visszahelyezve látjuk!

E felvillanyozó hírrel, mint várva várt új évi ajándékkal, kedveskedhetni — nincs szerencsénk.

Örökre kár, mert meg vagyunk győződve, hogy ezzel a birodalom népei, sőt maga Európa, a lelkesedés egy oly élettetes manifestatiójának főlemelő látványától fosztattak meg, mely talán Ausztria jövője iránt azoknál is több bizalmat ébresztetett volna, a kik részint a Lajthán tuli tartományi gyűlésekben és lapokban, részint a külföldi sajtóban közelebbről e birodalom feloszlásának le-

hetőségéről is szüldogálván, Königrätz után a jövő láthatárait talán a chlumi átkozott puszkapor-felleg-nél is végzetlensébb felhőkkel látják elborítva. Bizonyára az örömtőlzék, a melyeket a magyar királyság gyűjtött volna, a continens meszsze vetik vala sugaraikat, s nem lenne oka megbánni az imperiumnak azon figyelmet, a melylyel vizsgáló tekintetek a Szajna, sőt a Spree partjairól Ausztria ekkép megvilágított, derültebb és élettetesebb képét vizsgálnák e pillanatban, midőn mondhatni minden oldalról mintegy visszafajított lélekzettel lesik: vajjon Ausztria — mely a mult nyáron oly iróztatos catastroph által rendített meg — a magyar királyság törvényes igényeivel képes lesz-e további életelvet öszhangzásba hozni s ekkép megtalálni a regeneráló életforrást!

Lapunk bezártáig semmi tudósítást sem kapunk, mit okunk lehetne ünnepélyes nagy betűkkel szembetűnővé tenni.

Sőt kénytelenek vagyunk — komolyan teljesítve kötelességünket — előkészíteni t. olvasóinkat, hogy — a mi ide s tova két évtized óta úgy is begyakoroltuk magunkat — még egy kis türelemre elszánni méltóztassanak magukat, mert, a mint a hírek szele fujdogál, a korona tanácsában még nem értek a nézetek oda, hogy a Felsőháznak illyenszerű, reményeinknek megfelelő döntő elhatározás elfogadása ajánltassék. Sőt mig idáig érkezünk, talán sok idő eltelhetik, bármily drága és visszahozhatatlan perczek legyenek is azok, melyek még fennmaradtak a birodalom belügyeinek rendbehozatalára s — tegyük hozzá — egy netalán tavasszal ismét bekövetkezhető világesemény, a keleti kérdés, vagy ki tudja miféle kérdés, rázkódító fölmertülésének megelőzésére.

Majd minden lap írja, hogy ma (boldog új évet!) egy cs. pápens fog megjelenni, melylyel a Lajthán tuli szülkebb reichsrath össze fog hivatalni, hogy szóljon hozzá az alkotmánykérdéshez és delegatiók útján „egyezkedjék“ a magyar országgyűléssel a birodalom feloszlásának megelőzésére. Adatik ki a magyar országgyűléshez intézendő királyi leirat is, mely e szerint kétségtől arra utalandja a magyar országgyűlést, hogy folytassa munkáját a közügyek tárgyában, s előbb egyezkedjék a Lajthán tuli parlamenttel, majd aztán ahozzaképest döntő határozatot fog hozni, a magyar miniszterium kineveztetik, a magyar királyság törvényes jogaiba visszahelyeztetik stb.

A „Pesti Napló“ úgy látja, hogy ezzel a kormány nem egyebet, mint új expedienst talált a magyar alkotmány helyreállításának — elhalasztására.

„Az eldöntés elhalasztása, mig a magyar országgyűlés bizottmánya a közügyeken keresztül esett és az itteni (Lajthán tuli) képviselőt is nyilatkozandott, ez a legújabb határozatok veleje, — ugymond e lap bécsi levelezője. Azaz: „határozat, hogy határozni fognak.“

Ott vagyunk, a hol voltunk és ugyan e levelező épp ezért méltán kérde: „Hátha időközben ismét valami külföldi hatalom találna közbe lépni? Ezt nem engedi meg a francia császár a világhírlap befejeztetése előtt? De hátha a világtörténet nem respectálja a vilákiállitást?“ S vajmi sokat mondó három pontot tesz e kérdés után a magas felfogású correspondens ur.

Ezek szerint körülbelől tisztában lehetünk, hogy a kiegyenlítés sisyphusi munkája megint elkezdődik, s ezzel a helyzet és újvilátlások természeté eléggé illusztrálva van.

Hogy mit remélünk vagy mitől tartunk tehát?

A hatalom, időnek előtte kettéhasítani a jövő titkainak fátyolát, senkinek se adatott; de a ki a reménységbe befárad s a csüggedés karjaiba dől pihenni, az eletről mond az le, s egy nemzetnek, a melynek ezredéves történelme, alkotmánya és culturája van, mely a multban a keresztény társadalom és civilisatio érdekében nagy missiot töltött be, s melyre még mindig szintoly nagy és nemes küldetés vár, egy ily nemzetnek jövője iránt soha kétségbe nem esünk.

Jöjön, a mi jöni fog! Mi rendithetetlenül bíznunk a magyar királyság jövőjében, mely felett a Gondviselés lebeg!

Vesztattiz gyanánt örizzük e hitet a paloták s kunyhókban egyiránt, és ha mi nem, de — a legrosszabb esetben — unokánk bizonyára régi fényében látandják ragyogni királyi koronánkat s hazánkat!

H. S.

más között változatos — de külön-külön oly kifogástalan egyediségeket alkotnak, hogy e körtvék között a választás mindinkább csak ízlelés kérdése, a megkülönböztetés pedig legfeljebb annyi lehet, hogy az új Fulviát versenytársai pontosságban kissé túlszárnyalják, míg ellenben a Rousselet van der Wecken, mint egy fiatal csemegye első s már is szép nagy gyűjteménye még magasabb várakozásokra jogosít.

Izletteltek tovább: Nagy Ferencz ur kertjéből, Preul colmár, a ma izlettek közt mondhatni leggazdagabb, legkifűnőbb zamatu, s másképpen is nagyon jó körtvé, mely a Gregoire-okkal mindegyre kiálja a versenyt; és Coloma kedvence, nedvgyógyaságában az Izembarthoz hasonlító s héjja körüli kis fanyarsága mellett is igen jó, nemes ízű körtvé.

Kócsi Károly ur kertjéből, Nouveau Zephirin, első rangu, édes, zamatos, szép, nagy s egész teljében kitűnő körtvé.

Polgári Imre ur kudsiri gyűjteményéből, Colmár Hardezspon, gyönyörű nagy s kiváló jósága mellett roppant termékeny, a legtökéletesebb körtvék egyike.

Az egyesület kertjéből, János herceg, kissé kötött húsú, de finom édes ízű s az eddig izlettek között legzamatosabb alma. Angol arany parmain, az elismert első rangnak között is kitűnő, a legkiválóbb tulajdonok teljével bíró jeles alma.

Hálás elismeréssel tartozik végre az értekezlet Pávai Elek ur körtvé küldeményét megemlíteni. Ez, a beküldő boldog emlékeztető édes atyja által Colmár-féle körtvék hazánk földjébe elvetett magvaiból származott s Alvincz környékén Pávai vacz-

kor nevezet alatt ismeretes körtvé. Alakja eredeti jellegétől eltérve, nagyított mérvbe csakugyan hasonlít rá oly méltatlanul illesztett nevezetű vad gyümölcsökhöz, de érett állapotában az első rangú körtvékhez kötni szokott igényekre nézve oly igazán kielégítő, hogy az értekezlet Pávai Elek hazánkfiának e gyűjtemény megismertetéséért köszönetet szavaz, szintugy kötelességszerűen hivatva érzi magát e jeles gyűjteményről a hozzátapadt méltatlan név bélyegét letörölni, s azt úgy is, mint honi magonczot s következőleg honi gyümölcsöink számának egy kétségtelen növedékét, úgybaráti érdeklétével idvezelve, „Pávai magoncza” nevezet alatt ismertetni s figyelmébe ajánlani a gyűjteményes barátjainak. — Az értekezlet megbízásából közli: Aschermann Ferencz, titkár.

— Az osztrák porosz vámtárgyalások Wüllerstorff b. elnöke alatt megkezdettek. Az osztrák francia szerződés terjesztetik elő a tárgyalások alapján.

— A bécsi banknál elzalogosítva volt kincstári javak január elsejétől kezdve ismét a kincstár kezelése alá kerülnek. Az illető kamarai tisztviselők e tárgyban már utasítást kaptak.

— Maghámazó gépek. Szerkesztőségünkhez beküldött a maghámazó gépek ismertetése Maderspach Jánostól. E gépek arra valók, hogy a magot az azt körülvevő beborító finom hátyjától, a korpától, valamint a két végén találtató szálszál és csirafedőtől és az tisztokrésztől megtisztítsa, olyformán, hogy e mellett a lisztanyag semmiféle kárt ne szenvedjen. A liszt jósága a malomba vitt

szem tisztaságától függ, e szerint a maghámazó gép előmozdítja a liszt jóságát. A mostani árúlések-nél közép számitás szerint minden 100 font tisztabúza után 14 font liszt megy a korpába, tehát veszendőbe. A Maderspach-féle gép alkalmazása által ebből legalább 10 font biztosan megmentetik, tehát nemzelszámítás szempontból is fontos e gép. Egy teljesen felszerelt bámozó gép ára 1000 frt.

— Uj 1 forintos pénzjegyeket kapunk nem sokára és pedig lesznek ezek nem bank, hanem államjegyek.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Dec. 29 én: 5%. Nemzeti kölcsön 100 frt. 67.15. Kamat 57.60. 5%. Metalliques 100 frt. 61.70. — Bankrészvény 712. — Hitelintézeti részvény 200 forint 150.20. London 10 ft. 100 frt 23 1/2. kr 130.65. — Ezüst 129.25. Ca. kir. arany 6.20. — 1860. kölcsön 81.50.

Decemb. 28-án: Földtehermentési kötvény magyarországi 68.75. Erdélyi 64.50.

UJ POSTA.

— A Lajthán tuli közös képviselőt a görzsi „Telegraf” szerint január 2-án fog összehívni. A félh. „W. Journ.” sejteti, hogy nem közvetlen választások után ül össze, hanem a landtagok választanak képviselőket a „nagy tanács” részére. (A félhivatalos lemond a „reichsrath”-müszéről.) E gyűlés nem fogja igényelni, hogy azon országokat is képviselje, melyek abban részt nem vesznek.

— Ugyancsak az esti új postával veszszük azon tudósítást, hogy a „nagy tanács” az alkot-

mánykérdésben csak tanácskozási illetékességgel lesz felruházva.

— A horvát-szlavon országgyűlés mind élesebb meg hasonlósba kezd jöni a kormányval. A választási törvény tárgyalásán tiltakozó határozatot mondott ki a mostani s minden jövődó kormány ellen.

— Az ausztriai új pénzügyi törvény szerint, mely tegnap volt megjelenendő: a deficit 26 1/2 millió, rendkívüli kiadások 51 millió, új kölcsön nem szükséges. A katonai költségvetés 15, a polgári kormányzatnál 29 1/10, az udvartársnál 5 millió meggazdálkodása intéztetik el.

Konstantinápoly, dec. 29. A porta Görögország magatartása miatt reclamatiót intézett a védhatalmakhoz. — Görög- és Törökország között a szakiság közel álló.

München, dec. 29. A király elfogadta báró Pfordten lemondását. Biztosan várható, hogy Hohenlohe hg fog utódává kinevezettni.

Triest, dec. 28. Syrából jelentik dec. 23-ról: A „Panellenion”-nal ismét 800 önkényes indult el Petropolachi ezredes vezérlete alatt; köztük sok a garibaldista.

Kanéból jelentik dec. 19-ről, hogy a törökök az utolsó összefutásokban Kares- és Mesklánál 1500 embert vesztek. Mustapha basa Sudában van, erősítést várva. Előterjesztése, hogy a porta a szigeteket meg akarja adni autonómiáját a nemzeti gyűltekezettől elvettett.

T. és felelős szerkesztő DOZSA PÁNKA.

HIVATALOS.

Sz. 4477 — 1866.

Hirdetmény.

Kolozsvár sz. kir. városa közigazgatási Tanácsa részéről köztudomásra hozatik, hogy miután a bel- és külvárosban lévő lámpáknak fotogénneli világíttatása a jövő 1867-dik év március 1-jétől azon év végéig terjedő időben keblileg kezelni elhatároztatván, e célból a város részéről szükségeltetik 220—230 mázsa jöminőségű tisztított és salakaltalan fotogén, melyet a vállalkozó minden hó 1-jén és 16-kán felhavanként tizenegy mázsát lesz köteles a batóságnak beszolgáltatni, ha pedig nagyobb mennyiségben eszközöli a beszállítást a többletet tartozik vállalkozó a keblil rendőség által kijelölendő helyen saját költségén építendő helyiségben tartani: miről vállalkozni szándékozók felhívatnak, ebből ajánlatokat a jövő 1867-ik év január 20-áig a közigazgatási tanács osztaályhoz beadni, megjegyeztetvén, hogy vállalkozónak az fog elfogadtatni, a ki legjutányosabb ajánlatot teend.

Sz. kir. Kolozsvár várossa közig. Tanácsának 1866-ik év december 22-kén tartott üléséből.

Kiadta: ELEKES ANDRÁS, h. aljegyző.

451. — El. sz. 1866.
146. Birós.

Idézés.

A gróf és báró Bánffy nemzetségnak Dombi Károlyné Lakatos Klaudia, s érdektársai ellen ezen Krasznamegye Csizér községében a korcsmárlási jog arányosítása iránt beadott keresetében alólirt alispáni bíróság által jövő évi 1867 február 6-ik napjának d. e. 10 órája kitűzött tárgyalásra Sz.-Somlyón ezen hivatali iradójában, mindazon távollévő birtokosok, kik az érdeklött régále joghoz igényt tartanak, azon figyelemzetéssel idéztetnek meg, hogy irt napon és helyen vagy személyesen, vagy törvényes képviselőik által megjelenni el ne mulasszák, mert ellenesetben az ítélet kimondása után bejelentendő igényeik tekintetbe vétetni nem fognak. Kelt Krasznamegye II-od alispáni hivatalától, Sz.-Somlyón dec. 19-én, 1866.

438. — El. sz. 1866.
144. Birós.

Idézés.

A gróf és báró Bánffy nemzetségnak, báró Györfly Lajos és érdektársai ellen ezen Krasznamegye Boján községében a korcsmárlási jog arányosítása iránt beadott keresetében alólirt alispáni bíróság által jövő 1867-dik év február 5-dik napjának d. e. 10 órája Sz.-Somlyón ezen hivatali iradójában kitűzött tárgyalásán megjelensére mind azon távollévő birtokosok, kik az érdeklött régále joghoz igényt tartanak, azon megjegyzéssel idéztetnek meg, hogy irt napon és helyen, vagy személyesen, vagy törvényes képviselőik által megjelenni el ne mulasszák; mert ellenesetben az ítélet kimondása után bejelentendő igényeik tekintetbe vétetni nem fognak. Kelt Krasznamegye 2-od alispáni bíróságától, Sz.-Somlyón dec. 19-én, 1866.

439. — El. sz. 1866.
145. Birós.

Idézés.

A gróf és báró Bánffy nemzetségnak Blága Flórián és érdektársai ellen Krasznamegye Halmasd községében a korcsmárlási jognak arányosítása iránt beadott keresetében alólirt alispáni bíróság által jövő 1867-ik év február 4-ik napjának d. e. 10 órája Sz.-Somlyón irt hivatali iradójában kitűzött tárgyalásán megjelensére mind azon távollévő birtokosok, kik az érdeklött régále joghoz igényt tartanak, azon hozzáadással idéztetnek meg, hogy irt napon és helyen, vagy személyesen, vagy törvényes képviselőik által megjelenni el ne mulasszák, mivel ellenesetben az ítélet kimondása után bejelentendő igényeik tekintetbe vétetni nem fognak. Kelt Krasznamegye II-od alispáni bíróságától, Sz.-Somlyón december 19-én, 1866.

NEM HIVATALOS.

178. 1866.
D. E. T. Sz.

Árásokentési hirdetmény.

A dézsi ev. ref. Egyház real-isk. alapépülete felépítésére, Dézsen 1867 január 13-kán árásokentés fog tartatni. A vállalati műveletek számított becsérteke: 1) Földkiadásimunka 210 frt 85 kr. 2) Kőmivesi 8457 frt 89 kr. 3) Kőfaragói 717 frt 83 kr. 4) Kovács 288 frt 5) Ács 1734 frt 73 kr. 6) Cserépfedőmunka 455 frt 72 kr. 7) Földelhordás 200 frt 19 kr. a kellő anyagokkal.

A felkiáltásár 12065 frt 21 kr. o. ért.

Az árásokentési feltételek a real-iskolai alap pénztárnoka t. Róth Pál urnál megtekinthetők.

A dézsi helvéthitt Egyházitanácsnak folyó 1866-ik évi december 9-kén tartott gyűléséből.

(Bélyegmentes.)

Közügylési hirdetés!

Az erdélyi kölcsönös jég- és tüzkármentő társulat 1867 január 20-án délután 4 órakor az intézet b. farkasutczai 82 sz. helyiségében közgyűlést fog tartani; melyre minden eddigi tagja, biztosítottja s ügyvivője, a saját érdekében is megjelenni tiszteletteljesen meghívatnak.

Gyűlési tárgy leend: az intézet ez időszerű helyzetét tekintve, egy legfeljebb helyre felterjesztett s onnét vélemény-adásra leküldött terv szerint, egy talán újabbban megalakultató társulat érdekében vélemény nyilvánítása.

Kolozsvártt, december 23-án, 1866.

Az igazgatóság.

(3) Cs. kir. szab. gyára
Pastner Józsefnek Grazban
(Steiermark),
ajánlja kitűnő

Champagnei-Borát

(Blanc und rosé.) (Fehér és piros.)

a legjutányosabb gyári áron.

Ezen készítmény a legnemesebb ismeretes Steier borokból a legújabb francia módszer szerint előállítva, igen kellemes és kedves zamatu, igen jól pezseg, és nemcsak a bel- és külföldön örvend a legjobb hírnek, hanem az elsőbb francia készítményekkel egy sorban áll.

Szabadalmazott Union Revolver.

Ezen általunk feltalált, egészen új systema szerint alkotott és a m. technikai vizsgáló bizottság által felülmúlhatannak ismert Revolver annyival inkább megérdemli, hogy minden fegyverbarát és fegyver szükségűl figyelmét magára vonja, miután a régi löfegyverek csekély horderejűknél fogva minden értéküket elvesztették és a hátulról tölthető fegyver jutott egyedül általános felbúzára. Könynyűl és elegans alakú Revolverünk, a többek közt azon megbecsülhetetlen tulajdonsággal bír, hogy löcsőve, sem nem összecseszavart avagy kalapált, hanem egyetlen compact tömegből áll, mely minden veszélyt kizár, — továbbá: töltése oly módon megy hogy magától soha el nem süthet, mi más Revolvereknél, fájdalom gyakran előfordul, és végre, hogy csőve egy egyszerű gyenge csavarszerkezettel kivehető s mással cserélhető fel, mi által lehetséges lesz egy perc alatt 14-et löni vele: minden cső 7 töltényvel bír, fegyverünk hord képessége és biztonságá kitűnő, 100 lépés távra teljes erővel és biztosan talál; az egésznek kezelése egyszerű, és a tisztogatása könnyen megy; ezen sok előnyök mellett Union Revolverünk a legjutányosabb áron kapható. — A kiállításához mérve adunk

Nagy revolvert 9 colli hosszú 7 lövés 7 m. f. m. 20—25 frt
kicsiny csinos zseb revolver 7 lövés 5 m. f. m. 20—23 frt
egy külön cső 5 frt.
100 darab töltény 7 m. f. m. 3 frt 50 kr.
100 darab 5 m. f. m. 2 frt 50 kr.
Egy bőr táská 2 frt.

Külföldi megrendelések utánvét útján pontosan teljesítettek.

J. EIGNER & COMP.

cs. k. szab. Revolvergyár: Bécs, raktár: Stadt Wallfischgasse Nr. 6.

STEIN JÁNOS könyvkereskedésében Kolozsvártt kapható:

Újévi ajándokul

a magyar, német és francia irodalom újabb termékeiből ifjusági iratok, képes és diszkiadású művek, ugy

imakönyvek

katholikuskok és protestánsok számára, egyszerű és a legcsinosabb bársony kötésben.

Ugyanott kaphatók 60 krtól 10 frtig fénykép albumok,

hozzá való KÉPEK darabja 15 kr., 12 darab 1 frt 50 kr., 24 darab 2 frt 50 kr., és 50 darab 5 frtjával.

Legújabb és kedveltebb ZENEDARABOK hetenként érkeznek:

Bár a kertem nagyobb volna!

Néhány szó a lagosításról.

Az erdélyi országos Gazdasági-Egyesület kívánságára, kisbirtokosok számára, irta br. Bánffy János. Kiadta az erdélyi országos Gazdasági-Egyesület. Második bővített kiadás. Ára 16 kr.

KOLOZSVÁRI NAGY NAPTÁR 1867-dik évre.

Szerkesztette K. Papp Miklós. III-dik évfolyam.

Mellékletül Haynald Lajos, P. Szakácsi Vitus, Horváth Mihály arczképeik, és Doré Gusztáv „Vízözön” című remek genre-kepe részben.

Ára 1 frt. Postán küldve 1 frt 10 kr.

(5) (1—3)
Egy csaknem egészen új
HARMONIUM
= 5 Register Percussion =
eladó. Értekezhetni híduteza 311 számú háznál.

(4) (1—3)
Haszonbéri hirdetés.
Tordamegyében Mező-Szent-Jakabon, méltóságos Hollaki Ferencné báró Jósika Tékának mintegy 500 holdból álló birtoka, hozzá tartozó gazdasági épületekkel és korcsoma regaleval, a jövő 1867-dik évi Szentgyörgy naptól kezdve, több évekre haszonbérbe kiadó. Értekezhetni íranta a tulajdonosnénál Szászvároson, akár M. Méhesen az alólirtnál, utópósta M.-Záh, vagy pedig Kolozsvártt a barompiacson 407-dik számú háznál.
KENDEFFY ISTVÁN.

(6) (1—3)
Grosz Károly
fogművész
tudatja a t. közönséggel hogy megérkezett és lakása mint eddig tordauteza dr. Szabó házában 1-ső emelet.

(362) (4—10)
Dr. PATTISON
Köszvényváltaja
azonnal enyhíti és gyorsan gyógyít minden nemű KÖSZVÉNYT, RHEUMÁT, arcz, mell, nyak és fogfájdalmakat, fő, kéz és térdköszvényt, gyomor és altest fájdalmakat. stb. 50 kr. és 1 frtos csomagokban található
ENGEL JÓZSEF, gyógyszerésznl.

(424) (2—3)
A t. szülékhez!
Hogy figyelemzetésemet legkevésbé sem emagam érdekemből teszem, tisztán kitűnik az alább olvasható tiszt. Járai Péter szavai ref. lelkész úr soraiból, mihez képest egész meggyőződéséből indulva, felhiva érzem magamat az emberiséget értesíteni aziránt — hogy minden a gyermekeknek belsőleg közbejűhető betegségek elhárítása tekintetéből az általam feltalált biztos hatású **Giliszta csokoládé** a gyermekeknek legalább minden 3 ik hónapban — akár mutatkozik giliszta-baj akár nem — beadni, mulhatlanul szükségesnek bizonyult be.

Száva, december 3-án 1866. Tekintetes úr! Ha bár a nyáron használt giliszta-csokoládé darabkák, melyeket tktes uraságod küldött — giliszta- nem útek is gyermekeimből, az annyit örömmre csakugyan eszközöltek, hogy azóta gyermekeimet, kik az előtt minden hóban idegjelölések voltak, a hiki az előtt nem háborgatja, hanem tökéletes egészséggel bírnak; ilyen jótevő hatását tapasztalván, ezen tktes uraságod által készített giliszta-csokoládénak, ismét kérem sat. sat.

alázatos szolgálja
JÁRAI PÉTER, m. k. szavai ref. lelkész.
Kapható Kolozsvártt SCHÜTZ KÁROLY urnál és a könyvecskében jegyzett t. Bizományosaimnál, 1 darab 20 kr és nálam Tokajban 6 db 1 frt.
A megrendelések postai utánvétel mellett azonnal eszközöltenek az egész birodalomba.
KRÖCZER ÁGOSTON s. k. gyógyszerész Tokajban.